

ната, а не на брачната постелка. Азз сега съз радостъ ше умра, като погубихъ убийца на мажа си. — Корнеліа Римска госпожа, майка Гракова; доде при неа еднаждъ една богата познайница из Кампаніа, и показа ѝ сичките си безценни камани и бисери, и поиска да ѝ покажи и та нейните; та ѝ са в рече; подирь малко, като додоха двамата ѝ сина отъ отъ общото училище, показа ѝ ги и дѣмаше: тесь съ моите безценни камани, и за друго твърде немамъ грижа; като ги отхрана както прилича, ше ги имамъ за най големо украшеніе. — Коринна, девица Тивейска, петъ пѣти е победила Пиндара (за когото свидетелствува Орацій чи не е можалъ никой да го постигне) съ стихотвореніата си. И голма е третата дето съ са загубили съчиненіата на него момиче! — Теана, свещеница Атинейска, сама е стожала на срещо сичките граждане, и не е шала да прокалне Алкивіада, но дѣмаше имъ: свещенството е за да благослава а не да